

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.1/2018/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. november 03. napján kihirdetett Kb.II.8/2017/17/II. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott születési helye:

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 18.418 (tizennyolcezer-négyszáztizennyolc) forint büntügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. november 03. napján kihirdetett Kb.II.8/2017/17/II. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés), ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és 5 havi részletfizetést engedélyezett. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 130.530 forint büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.971/2017/1. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést nem tartotta megalapozottnak. Álláspontja szerint az elsőbíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Kifejtette, hogy az eljáró katonai tanács indokolási kötelezettségét is teljesítette, okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére nézve, és törvényesen minősítette annak vád tárgyává tett hivatali bűncselekményét. Utalt arra, hogy a bizonyítékok újraértékelése útján rögzített tényállást támadó vádlotti és védői fellebbezés a fellebbviteli eljárásban nem foghat helyt. Kifejtette azt is, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A védő utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b./, c./ és d./ pontjaiban meghatározott okok miatt megalapozatlan, mert az elsőbíróság a tényállást hiányosan állapította meg, az ellentétes az iratok tartalmával, és a megállapított tényekből további tényekre is helytelenül következtetett. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a tényállást egészítse ki és helyesbítse, és eltérő tényállás

megállapítása mellett a vádlottat mentse fel. Kifejtette, hogy szükséges kiegészíteni a tényállást azzal, hogy a sértett ellen hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt büntetőeljárás volt folyamatban. Erre tekintettel pedig a sértett elsőfokú bíróság által következetesnek és aggálymentesnek mondott vallomását elfogadni nem lehet, az több pontban is önellentmondásos későbbi vallomásaival. Ezzel szemben a vádlott és járőrvezetője vallomása mindenben következetes, és a vádlotti védekezést az orvostanúk vallomásai is alátámasztják. Álláspontja szerint téves a bíróságnak az a következtetése, amely alapján a sértett vallomását fogadta el, és amelyből arra a következtetésre jutott, hogy a rendőri intézkedés erőszakos és indokolatlan volt. Ezért eltérő tényállás megállapítását, és ez alapján elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiánya miatt a vádlott felmentését indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőbírói mérlegelés alapjául szolgáló sértetti vallomás nem tekinthető aggálytalannak, mert a sértett az első kihallgatása alkalmával nem számolt be bántalmazásról. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács a hivatalos személy elleni erőszak büntette vonatkozásában is állást foglalt, tényállást állapított meg, pedig erre nem folytatott le bizonyítást. Hivatkozott arra is, hogy a sértett az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás során a szembesítéskor a vádlottat nevezte meg bántalmazójaként, ezért a Központi Nyomozó Főügyészség Kaposvári Regionális Osztályán hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt folytatott eljárásban utóbb foganatosított felismerésre bemutatás álláspontja szerint bizonyítékként nem értékelhető. Mindezek alapján indítványozta a vádlott felmentését.

A vádlott az utolsó szó jogán fellebbezését fenntartva csatlakozott védőjéhez.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács kioktatási, egyéb pervezetési kötelezettségét előírászerűen teljesítette, ugyanakkor az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni a 2017. augusztus 23-i, október 03-i és október 27-i tárgyalási határnapokat, megsértve ezzel a Be. 258. § (1) bekezdés c) pontjában írt rendelkezést. Megállapítható azonban, hogy ez az eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására.

Az elsőbíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlott a nyomozati és tárgyalási szakban is tagadta a bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezést terjesztett elő. Azt nem vitatta, hogy az intézkedésnek ellenszegülő, az intézkedő rendőrökkel szemben támadólag fellépő sértettel szemben előállítása érdekében testi kényszert alkalmaztak, de határozottan tagadta, hogy ezen kívül a sértettet bárhol, akár a fején vagy más testrészén megütötte volna. A védekezés ellenőrzésére a bíróság kihallgatta a releváns tanúkat, így **tanú1-t**, a vádlott járőrvezetőjét, **sértettet**, továbbá a rendőrségi orvost, **tanú2-t**, **tanú3-t**, **tanú4-t**, **tanú5-t**, **tanú6-t**, **tanú7-t**, **tanú8-t**, **tanú9-t**, **tanú10-t** és meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt is. **tanú11** tanúvallomását a Be. 296. § (2) bekezdés b./ pontja alapján törvényesen ismertette. Ismertette továbbá a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a sértett vizsgálatának körülményeit rögzítő betétlapot, a traumatológiai vizsgálatáról készült leletet és az ambuláns lapokat.

Az elsőfokú katonai tanács a sértett vallomása, az azt megerősítő **tanú8** tanúvallomása, az orvosi okiratok, valamint az orvosszakértői vélemény alapján a vádlott védekezésével szemben mérlegeléssel terhelő tényállást állapított meg ítélete 2. oldalán. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől a 7. oldal közepéig a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalmának megfelelően, illetve ténybeli következtetéssel az ítéleti tényállást azzal egészíti ki, hogy: „**sértett** joghatályos magánindítványt nem terjesztett elő.”, továbbá: „A vádlott a tényállásban írt magatartásával megszegte a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 16. § (1) bekezdésében, valamint a Rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 39. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.”

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A felmentést célzó vádlotti és védői fellebbezések nem megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg, tényből további tényre helyes következtetést vont le, amikor a vádlotti védekezést elvetve terhelő tartalmú ítéleti tényállást állapított meg. A megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A másodfokú eljárásban a vádlott és védője új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Ezért a vádlott és védője által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint is túllépte a jogszerű intézkedés kereteit a vádlott akkor, amikor a sértett ellenállásának megtörése után őt egy esetben tenyérral a bal fülén megütötte, melynek következtében a dobhártya repedésével járó, nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. Az irányadó tényállást támasztja alá a sértett vallomása, **tanú8** következetes vallomása, valamint az orvosszakértői vélemény és a betétlap. A vádlott megszegte az Rtv. 16. § (1) bekezdésében és a Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezést, miszerint nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható. A vádlott azzal a magatartásával tehát, hogy intézkedése során a sértett ellenszegülésének megtörése után őt egy esetben tenyérral a bal fülén megütötte, megvalósította a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének törvényi tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát helyes az elsőbíróság által megállapított jogi minősítés is, az ítélet 7. oldal 4. bekezdésében kifejtett jogi értékelő tevékenységgel maradéktalanul egyetért.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontja és (3) bekezdése alapján enyhítő szakasszal pénzbüntetés kiszabására látott lehetőséget. Helyesen állapította meg a napi tételek számát a cselekmény tárgyi súlyának figyelembe vételével, és méltányosan járt el az egy napi tétel összegének törvényi minimumban való meghatározásakor. Nem tévedett akkor sem, amikor részletfizetés engedélyezésére látott lehetőséget.

Az ítélet rendelkező része pontosításra szorult annyiban, hogy a vádlott születési helyének megnevezése helyesen

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2018. április 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke